

Eğitimİş

eğitim ve bilim işgörenleri sendikası bülteni

Yıl:1 Sayı:1 Nisan 2009 * www.egitimis.org.tr * iletisim@egitimis.org.tr

BİRLEŞİK KAMU-İŞ 1 YAŞINDA...

Umudun Yıldönümü

Konfederasyonumuz Birleşik Kamu-İŞ'in kuruluşunun 1. Yılında
Birleşik Kamu-İŞ ailesine ve bütün kamu emekçilerine
“merhaba” diyebilmenin onuru ve mutluluğunu yaşıyoruz.

çağdaş, laik,
demokratik, ulusal
ve parasız eğitim...

Köy Enstitüleri Kemalist Devrimdeki kökleşmenin, sosyal boyutunu oluşturmaktadır; bu biçimiyle Osmanlı'dan miras kalan toplumsal yapıyı dönüştürmenin aracı olarak düşünülmüş ve uygulamaya konulmuştur. Bu düşüncenin alt yapısı uzun yıllar öncesinden örülmeye başlanmış, aydınlar Cumhuriyet döneminin hemen tamamı boyunca köy toplumu ve Anadolu köylüsünün eğitilmesi için uygun çareler aramaya koyulmuştur. O dönemler "köycülük" hareketinin de baş gösterdiği dönemler olarak tarihe geçmiştir. Nitekim devletin başında "Köylü milletin efendisidir" diyebilecek bir devlet başkanı bulunmaktadır.

Anadolu Köylüsü, yüzyıllar boyunca savaşan insan kaynağını yetiştirmesinin yanında ülkenin tek gerçek üretici gücünü de oluşturmaktadır. Köyün ve köylünün hak ettiği değeri görmesi için gösterilen arayış çabası, devrimin lider kadrosunun en belirgin özelliklerinden biridir. Köy Enstitüleri, Atatürk yaşarken kurulabilmiş değildir, ancak, Atatürk'ün talimatıyla köyün gerçeklerine uygun bir eğitim arayışı için araştırma yapan komisyonun raporu üzerine olgunlaşmıştır. Tonguç, bu komisyonun üyelerinden biridir.

Köyü ve köylüyü eğitirken yaşanan sorunların çözümüne kapsamlı bir proje üretilmiştir: Köye atanmasına rağmen yerinde durmayan öğretmenin yerine, köylüyü "köylünün öğretmeni" yapma fikri, daha bugünlerde bile uygulanmakta ciddi sıkıntı çekilen "yaparak-yaşayarak" öğrenme anlayışını hayata geçirebilen ve "kendi yaşamından sorumlu" olma bilincini inşa eden tamamen özgün bir sistemin adıdır Köy Enstitüleri...

Eğitimin Sınıfsal Yapısı

Köy Enstitüleri, devrimin eğitim atılımlarından yalnızca birini oluşturmaktadır. Tüm Cumhuriyet dönemi eğitim tarihinde en gerçek olan şey, eğitimin, olabildiğince alt

katmanlara yaygınlaştırılması ve eğitim sisteminin toplumsal eşitlik konusunda yetkin bir "aracı" konumuna getirilmesidir. Mustafa Kemal, içinden çıktığı toplumsal tabakanın hemen tamamını eğitecek bir hamleyi gerçekleştirmiştir. Bu biçimiyle Cumhuriyet Devrimi, sınıfsal karakter taşıyan bir nitelik barındırır. Toplumun en ücra köşelerinde yetişen yetenekli köylü çocukları dahi ülkenin en tepesine çıkabilecek bir eğitim eşitliğine tabi tutulmuşlardır; köyde çobanlık yaparak yaşamını sürdüren bir çocuğun Cumhurbaşkanı (Örneğin, Süleyman Demirel) olabilecek kadar yükselmesi Cumhuriyet devriminin eğitim sisteminin meziyetinden başka bir şey değildir. Bugün böylesi bir eğitim eşitliğinden söz etmek ise hayalcilik olacaktır; günümüzün toplumsal tabakalarının kalıcılığına hizmet eden eğitim sistemini teşhir etmek için daha iyi bir örnek olamaz.

Cumhuriyet Dönemi Eğitim Felsefesi ile Günümüzün Kıyaslanması

Devrimci bir eğitim, her şeyden önce eğitimdeki eşitsizlikler üzerine köklü çözümler üreten bir eğitimidir. Varlıklı ailelerin çocuklarıyla yoksul ailelerin çocukları arasındaki fırsat farkını ortadan kaldırmak, devletin müdahaleci yeteneğiyle gerçekleşir. Günümüzle kıyaslandığında arada derin farklar bulacağımız eğitim eşitsizliğinin aldatan yönlerini aydınlatıcı bir mercekle irdelemek gerekiyor. Bugün Türkiye, birçok çocuğuna "okula gitme fırsatı" yaratılabilmiş durumda. Ancak "okula gitmek", eğitsel gelecek açısından eşit şartlarda olmak anlamına gelmiyor; parası olan aileler tarafından kreşler, anasınıfları, özel okullar, dershaneler ve özel derslerle daha doğumundan itibaren eğitim desteğiyle beslenen çocuk, liseye ve üniversiteye geçişte ve oradan da hayatla yüzleşme sürecinde çokça önde adım atabiliyor. Diğer tarafta, kalabalık sınıflarda ve sürekli değişen ücretli-sözleşmeli-kadrolu öğretmenlerin güvencesizliğindeki öğrenci, devletin, okulunu bir kenara itmişliğiyle yüzleşiyor. O zaman günümüzde okula gitmek, kuşatılmışlığı yamak anlamına gelmiyor, tam tersine, kastaşmış bir toplumsal yapıyı perdeleyen durumu işlevselleştiriyor.

Bugün yaşanan sancıma, sınıflaşmış toplum yapısının, eğitim sistemindeki yansımaları resmediyor: Zengin ailelerin çocuklarına inanılmaz uygun fırsatlarda garantili bir eğitim geleceği sağlanırken, tam tersine fakir ailelerin çocukları "ara eleman" kandırmacısı içersinde oyalanıyor; öğrencilerimiz yetenekleri yönünde değil, ailelerinin maddi güçleri doğrultusunda yönlendiriliyorlar.

Toplumsal katmanlar arasındaki farklar, belki bugünün sorunu değildir; bu farklar yüzyılların getirdiği farklardır. Ama devlet aygıtının "sosyal" niteliğinin üzerine düşen görev, bu farkın açılması değil, kapanmasıdır: Eşitliğin kemirilme sürecine seti, devlet çekmelidir! Sorunların yinelenerek, üst üste yığılarak büyüdüğü bir sistemi "övgü ve alkış" ile karşılama ihtimalimiz yoktur.

Köy Enstitüleri, devrimin eğitim atılımlarından yalnızca birini oluşturmaktadır. Tüm Cumhuriyet dönemi eğitim tarihinde en gerçek olan şey, eğitimin, olabildiğince alt katmanlara yaygınlaştırılması ve eğitim sisteminin toplumsal eşitlik konusunda yetkin bir "aracı" konumuna getirilmesidir.

Köy enstitüleri yolculuğu, köy toplumunu bir dehlizden geçirme yolculuğudur; bir öykü diliyle, bir grup insanı bir yerden alıp bir başka yere götürme sürecidir. Süreç, dehlizin içindeyken kesintiye uğramış, insanların büyük bir kısmı dehlize girdikleri kapıya geri dönmüş ve çok küçük bir kısmı ise dehlizden öteki tarafa geçmeyi başarmışlardır. Çıkış kapısına varanlar gerçek bir güneşle karşılaşmış ve gittikleri yere de aydınlığı taşımaya başaramışlardır.

Köy Enstitülerini de kapattırmayı başaramamış olan gerici-işbirlikçi hareket günümüzde çok yol katetmiştir. Karşı Devrimin, "Cumhuriyet"i hırpalamasının travmatik etkisinden çıkış için, çatışmanın pasife indirgenmiş karakteristiğinin aktif bir dönüşüm yaşaması gerekmektedir. Bugün bu gerekliliğin kurumlarından, hem de iletişim dilini en sansürsüzce kullanan kurumlarından biridir Eğitim-İş...

İrkçılığa-Gericiliğe-Bölücülüğe ve Emperyalizme karşı bir direnç örgütü olarak biz Eğitim-İş'liler, insanın insan tarafından sömürülmesine bir başkaldırı olarak kurulan Köy Enstitülerinin tarihsel mirasını sahipleniyor ve kuruluş yıldönümünü büyük bir coşkuyla selamlıyoruz...

"Efendiler!

Asırlardan beri milletimizi idare eden hükümetlerin tamamı eğitim isteğini ortaya koymuşlardır. Ancak bu arzularına erişmek için doğu ve batıyı taklitten kurtulamadıklarından, sonuç, milletin cehaletten kurtulamamasına sebep olmuştur. Bu acı gerçek karşısında, bizim takibe mecbur olduğumuz eğitim siyasetimizin esas çerçevesi şu olmalıdır; demiştik ki bu memleketin asıl sahibi ve toplumsal varlığımızın asıl nedeni köylüdür. İşte bu köylüdür ki bugüne kadar bilgi ışığından yoksun bırakılmıştır. Bu nedenle bizim takip edeceğimiz eğitim siyasetinin temeli, evvelâ mevcut cehaleti yok etmektir."

"Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekleri tahsilin sınırı ne olursa olsun, en evvel, her şeyden evvel Türkiye'nin bağımsızlığı ile kendi benliğine ve milli geleneklerine düşman olan bütün unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir."

M. Kemal ATATÜRK

Köy Enstitüleri Cumhuriyet Devriminin Tepkisel Ürünleridir

Eğitsel devrim, bütünün (yani cumhuriyet rejiminde devletin), parçayı (yani halkın geniş kesimin oluşturan köylüyü) düzenleme refleksidir; toplumun devrimci ideoloji doğrultusunda tümlenişi, uygulama aşamasına geçirilmiştir. Devrimi yapan, devrimin nimetlerinden faydalananacaktır.

ÖĞRETMENLER VE EĞİTİM ÇALIŞANLARININ TOPLUMSAL KONUMLARI

Rüstem KARA

Eğitim-iş Samsun Şube Örgütlenme Sekreteri

Bilimsel gelişme ve değişimlerin çok hızlı bir şekilde yaşandığı günümüzde; öğretmenler, akademik elemanlar, bilim adamlarımız; yeterli ekonomik koşullara ve bilimsel çalışma ortamlarına sahip değildir. Özellikle üniversitelerimizde, bilimsel çalışma ve araştırma yapan kişiler, bulunduğu konumda kendilerini güvende hissetmiyor ise, istenilen başarıyı gösteremezler.

Adaletsizlik duygusunun algılandığı ve de yaşandığı, eğitim-öğretim ortamlarında bilimsel çalışma ve araştırma yapma isteği her geçen gün biraz daha yok olmaktadır.

Yaşadığımız çağda teknolojik değişimler ve bilimsel gelişmeler hızla ilerlemekte, bu süreç baş döndürücü bir ivme ile devam etmektedir. O arada eğitim çalışanları bu değişimin gerisinde kalmaya mahkum edilmişlerdir. Büyük bir çoğunluğu ekonomik sıkıntı içinde yaşamaktadır. Bir kısmı da kendisine ek gelir sağlama arayışı içindedir. Bu koşullar içinde; fiilen derslere girmeye çalışan, eğitim çalışanları geleceğin gençliğine örnek ve önder bir kişilik ve de davranış geliştiremezler. Bu durumda öğretmenlere toplumun bakış açısı da ister istemez değişmektedir.

Öğretmenler kamu çalışanları arasında hemen hemen en alt gelir gurubunu oluşturmaktadır. Öğretmenler artık kendilerini geliştirecek ekonomik güce de sahip değiller. Bu ortamda beklemenin ve eylemsiz kalmanın sonuçları, hiç kuşkusuz, sadece öğretmenleri değil bütün toplumu etkileyecektir. Eğitim çalışanlarının sorunları, eğitim sisteminin sorunları bir an önce ülkenin gündemine girmelidir. Sendikamız **Eğitim-iş** tarafından II. Olağan genel kurulumuzda da bu sorunlar dile getirilmiştir. Bu sorunlara

çözüm önerileri getirmek üzere çalışma komisyonları oluşturulmaktadır.

Öğretmenlerin öncelikli sorunlarından birisi adaletli bir ücret yönetmeliği olarak belirlenmiştir.

Sendikamız eğitim-öğretimin asli unsuru olan ve fiilen derse giren öğretmenlerimizin aynı ortamı paylaştığı diğer öğretmenlerle, arasında oluşturulan büyük ek ders ücreti farklılığının bir an önce ortadan kaldırılmasını istemektedir. Bu doğrultuda yapılmasını istediğimiz değişiklik önerilerimiz 02.02.2009 tarihinde, genel merkezimiz tarafından Milli Eğitim Bakanlığı'na sunulmuştur. İsteğimizin dikkate alınması ve eğitim iş görenlerinin çeşitli sorunlarının çözümü için İMZA KAMPANYASI başlatmış bulunuyoruz. Biz Eğitim-iş sendikası olarak;

- * Adaletsiz ücret yönetmeliğinin değiştirilmesini için,
- * İsteğe bağlı olarak tam gün çalışma karşılığında, tam ücret uygulamasının bütün öğretmenler için geçerli olmasını için,
- * 4B,4C uygulamalarının sona erdirilmesini için,
- * Öğretmen dışı eğitim çalışanlarına görevlerine uygun ek ödeme yapılmasını için,
- * Sendikalarımızın da görüşü alınarak, adaletli bir ücret yönetmeliğinin hazırlanmasını istiyoruz.

Eğitim çalışanları hakça bir aylık ve ücrete kavuşturulmalıdır. Öğretmenler aynı düzeyde eğitim gördükleri diğer kamu çalışanları ile aralarında oluşturulan aylık ve ücret farklarından da rahatsızdır.

Eğitim-iş, haklı olduğu her alanda mücadelesini sürdürecektir, tüm eğitim çalışanlarının ve sessiz çoğunluğun sesi olmaya devam edecektir.

DÜNYAYI VERELİM ÇOCUKLARA

Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi verelim sıcacık bir ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne doysunlar
bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar diyecekler

Nazım Hikmet RAN

ULUSAL EGEMENLİK ÜZERİNE

Edibe KESKİN
Eğitim-İş Adana

Ulusal Egemenlik; bireylerin sınıf, din, mezhep, cinsiyet ve meslek ayrımı yapılmaksızın doğuştan, vazgeçilmez, devredilmez, eşit insan haklarına sahip yurttaşlar olarak özgür oylarıyla yönetimi değiştirebilmeleri düzenidir. 23 Nisan 1920'de T.B.M.M.'nin açılmasıyla temeli atılan, bütün öğeleriyle bir uygarlık projesi olan Atatürk devrimlerinin ürünü Türkiye Cumhuriyeti'nin özülusal egemenlik kavramıdır.

"Bence bir ulusta şerefin ve haysiyetin, namusun varlığı ve sürekliliği o ulusun özgür ve bağımsız olmasına bağlıdır." diyen Mustafa Kemal, görüyor ki yalnız bağımsızlık dememiş özgürlük ve bağımsızlık diyerek, özgür bireylerin olmadığı bir yerde ulusal kimliğin olmayacağını ulusal bağımsızlık anlayışı ve bilinci oluşamayacağını açıkça dile getirmiştir.

1920'de Amasya'dan yükselen; "Ulusun geleceğini yine ulusun azim ve kararı kurtaracaktır" sesiyle güç kazanan 23 Nisan'da T.B.M.M.'nin açılışıyla vücut bulan Ulusal Egemenliğimizin 89. yıldönümünü ne yazık ki küresel kapitalizmin kuşatması altında, Devrim kazanımlarının yok sayılmaya çalışıldığı 2. Cumhuriyet tartışmalarıyla karşıyoruz.

Fransız Devrimi ile ortaya çıkan ve Sanayi Devrimi ile bütün dünyaya yayılan küresel kapitalizm bütün

dünyada ulus devletlerin yapılarını şekillendirmeye çalışmakta, yerel ve bölgesel yönetimlerin daha fazla söz sahibi olduğu, merkezi yönetimlerin yetki ve etkilerinin azaldığı bir süreç yaşanmaktadır. Küresel kapitalizm, ulusların siyaset, kültür ve ekonomi kavramlarını tartışılır hale getirmiş; toplumların giderek birbirine benzediği tek bir kültürün ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Ülkemizde de Avrupa Birliği üyeliği ve ABD müttefikliği ile paralel olarak artan küresel kapitalist baskı ulus kavramını tartışılır hale getirmekte, Cumhuriyet kazanımlarını neredeyse kendi yarattıkları dünya düzenine karşı bir tehdit saymaktadır. Düyun-u Umumiye'nin yerini alan IMF ve Dünya Bankası, giderek artan iç ve dış borç, yok edilen tarım ve çiftçi, yerli üretimin yok olmasıyla her geçen gün çığ gibi büyüyen işsizlik, babalar gibi satılan milli tesisler, orman arazileri, paylaşım açılması düşünülen Fırat ve Dicle suları, yeniden tartışmaya açılan Sevr, ABD ve AB teslimiyetçisi siyasetçiler, ülkeyi adeta istila eden ithal ürünlerle siyasetimiz, ekonomimiz kültürümüz küresel kapitalizmin saldırısına uğramıştır. Ülkemiz bu haliyle adeta Dünya Savaşı öncesine geri dönmüş yeniden bir kurtarıcı beklemektedir.

Fakat asla unutulmamalıdır ki; ulusumuz oynanan bu oyunu daha önce de görmüş, verilmesi gereken cevabı en net şekliyle vermiş, bağımsızlık sınavından kanı - canı pahasına geçmiştir. Bedeller ödeyerek kazandığı egemenlik hakkını da uluslararası sermayenin, emperyalist işgal güçlerinin ellerine bırakmayacaktır.

EĞİTİM-İŞ; ulusal değerlere bağlı, Atatürk Devrimlerinin ve Cumhuriyet kazanımlarının takipçisi olmaya devam edecektir. Ülkemizin geleceği çocuklarımızla özdeşleşen ulusal egemenliği, bizler ulusal mücadele vererek çocuklarımıza anlatmaya devam edeceğiz.

BİRLEŞİK KAMU-İŞ 1 YAŞINDA...

Hasan KÜTÜK
Birleşik Kamu-İş Genel Başkanı

Konfederasyonumuz Birleşik Kamu-İş'in kuruluşunun 1. Yılında Birleşik Kamu-İş ailesine ve bütün kamu emekçilerine "merhaba" diyebilmenin onuru ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Geride bıraktığımız 2008 yılı ve içinde bulunduğumuz 2009 yılının ilk üç ayında yaşadıklarımız, önümüzdeki sürecin kamu emekçileri ve halkımız için zor bir yıl olacağını göstermektedir."Perşembenin gelişi, çarşambadan bellidir", diye halk dilimizde yer alan çok güzel bir sözümüz vardır.2008 yılında ülkemizde açlık, yoksulluk, yolsuzluk, işsizlik ve gelir dağılımı adaletsizliği kaygı verici boyutlara ulaşmıştır. 2009 yılının ilk üç ayında da ne yazık ki bu olumsuzluklar artarak devam etmektedir.

OECD eşitsizlik raporuna göre kuruluş üyeleri arasında gelir dağılımının en eşitsiz olduğu ülkeler Meksika ve Türkiye. Yolsuzluk konusunda da sicilimiz utanç vericidir. Uluslararası Saydamlık Örgütü'nün yolsuzluk algılama endeksinde, yolsuzlukla mücadele sıralamasında ülkemiz 180 ülke içerisinde 58. sırada yer almaktadır.

TÜİK'in yapmış olduğu araştırmalara göre iş arayıp bulamadığı için çalışmaktan umudunu kesenlerle birlikte ülkemizde işsizlik oranı%22'ye, işsiz sayısı da 5 milyon 572 bin kişiye ulaşmıştır. Büyük bir bölümü üniversite mezunu olan her dört gencimizden biri işsizdir. Sosyal Güvenlik Kurumu verileri üzerinden yapılan hesaplama göre, sadece Ekim 2008'den Ocak 2009 sonuna kadar geçen 4 ayda 640.549 kişi işini kaybetmiştir. Son ekonomik kriz nedeniyle işini kaybeden insanlarımızla bu oran ve sayı artarak devam etmekte bu da sosyal ve toplumsal barışın bozulmasına neden olmaktadır.

Bugün toplumun büyük bir bölümünü oluşturan memurun, işçinin, emeklinin, asgari ücretlinin, dul ve yetimlerin maaşlarına AKP iktidarı tarafından 2009 yılı için % 4+4.5 civarında yapılan komik ve utanç verici artışla birlikte; 14/2'sindeki bir memur 1193 TL, 13/3'ündeki bir hizmetli 1164 TL, 9/1'indeki bir öğretmen 1387 TL, 12/3'ündeki bir hemşire 1351 TL, BAĞKUR emeklisi 500 TL, SSK emeklisi

630 TL, Memur emeklisi 800 TL, eşini kaybetmiş dul bir vatandaşımız 380 TL civarında, asgari ücretli ise 527 TL maaş almaktadır.

Oysa ülkemizde, 2009 Şubat ayında açlık sınırı 740 TL, yoksulluk sınırı ise 2411 TL olarak açıklanmıştır. Diğer taraftan maaşlarına bu kadar komik ve utanç verici artış yapılan çalışanlarımızın 2008 yılında zorunlu harcamalarından olan mercimeğe % 104, doğalgaza % 75, elektriğe %65, kömüre %48, petrol ürünlerine % 40, pirince % 45, kuru fasulyeye % 30, ekmeğe % 25, ayçiçeği yağına % 24, tavuğa % 23, yumurtaya %19, dana etine % 18 oranında zam yapılmıştır.

Çalışanların maaşlarına yapılan zam oranı ile zorunlu tüketim maddelerine yapılan zam oranlarını karşılaştırdığımız zaman durumun ne kadar vahim olduğu görülmektedir.

Ülkemizde yaşam koşullarının çalışanlar için bu kadar olumsuz ve zor olduğu bir dönemde, sendikalaşma oranı ile yaşam koşullarını karşılaştırdığımızda büyük bir çelişkinin yaşandığını görmekteyiz. Bu çelişkinin de ülkemizdeki sendikal örgütlülüğün istenilen düzeye ulaşamamış olmasından kaynaklandığını düşünüyoruz.

Çalışma Bakanlığı 2008 Temmuz ayı verilerine göre; ülkemizde 5.414.423'ü işçi, 2008 Aralık ayı itibarıyla 129.343 sözleşmeli personel ve 1.717.515'i memur statüsünde olmak üzere toplam 7.261.281 kayıtlı çalışanımız vardır.

Ülkemizdeki işçi sendikalarına üye işçi sayısı 3.179.000, sendikalaşma oranı ise % 58'dir.

Kamu sendikalarına üye memur sayısı ise 930.000 , sendikalaşma oranı da % 55'tir.

Bugün kamu çalışanlarının 765.000'i (% 45'i) sendikal mücadelenin dışında kalmıştır.

Önümüzdeki süreç, zor ve uzun bir mücadele süreci olacaktır. Bütün baskılara, tehditlere ve zorluklara rağmen her geçen gün biraz daha büyüyor ve geleceğe umutla bakıyoruz. Bizim bu mücadelede rehberimiz, büyük devrimci Mustafa Kemal ATATÜRK ve emek mücadelesinin önderleridir.

İçinde bulunduğumuz bu süreçte; ortak sorunları yaşayan ve ortak kaygıları paylaşan bütün emek örgütlerinin ve toplum kesimlerinin güç birliğini sağlamak; çeşitli gerekçelerle sendikal mücadelenin dışında kalan kamu emekçilerini sendikal mücadeleye katmak öncelikli görevimiz olmalıdır.

İşte böyle bir süreçte "Eğitim-İş, Yerel-İş, Birleşik Büro-İş, Birleşik Sağlık-İş, Kültür Sanat-İş" sendikalarından oluşan ve 10 Nisan 2008'de kurulan Birleşik Kamu-İş, kuruluşundan bu yana 30.000'i aşan üye sayısı ile emek ve insanca yaşam mücadelesindeki yerini almıştır. Ama henüz yolun başındayız. İşimizin kolay olmadığını biliyoruz. Çünkü önümüzdeki süreç, zor ve uzun bir mücadele süreci olacaktır. Bütün baskılara, tehditlere ve zorluklara rağmen her geçen gün biraz daha büyüyor ve geleceğe umutla bakıyoruz. Bizim bu mücadelede rehberimiz, büyük devrimci Mustafa Kemal ATATÜRK ve emek mücadelesinin önderleridir.

Mücadelemiz; kamu emekçileri ve halkımız, mutlu, onurlu ve insanca bir yaşam düzeyine ulaşmaya kadar devam edecektir. Kamu emekçilerinin % 45'i hala örgütlü mücadelenin dışındayken bu mücadelenin ne kadar zor olduğu ve olacağı da unutulmamalıdır. Sizler bu mücadeleye katılmadıkça hep bir eksik olacağız ve hep bir yanımız eksik kalacaktır. Ama sizler de bu mücadeleye katıldıkça taleplerimizi daha güçlü ve yüksek sesle dile getireceğiz. İnanıyoruz ki o zaman ülkemizi yöneten siyasi iktidarlar, başta insanca ve onurlu bir yaşam talebi olmak üzere bizim taleplerimizi dikkate almak ve karşılamak zorunda kalacaklardır.

Unutmayalım ki; insanca ve onurlu bir yaşama ancak örgütlü mücadele ile ulaşabiliriz.

**Gücümüz ve farkımız örgütlülüğümüzdür
Yaşasın örgütlü mücadelemiz!
Yaşasın BİRLEŞİK KAMU-İŞ!**

ŞUBE VE TEMSİLCİLİKLERDEN

ANKARA EĞİTİM-İŞ ŞUBESİ 8 MARTI

DÜŞÜN, KÜLTÜR ve SANATSAL ETKİNLİKLERLE KUTLADI

7 Mart 2009 Cumartesi günü EĞİTİM-İŞ ANKARA ŞUBESİ'nin "8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ" nedeniyle düzenlediği etkinlik, ADD Ahmet Taner Kışlalı Kültür Merkezi'nde gerçekleşti.

Programın sunumunu Eğitim-iş üyesi Günay YÜREKLİ yaptı. Ankara Şube Başkanı Muradiye BAL açılış konuşmasının ardından Arkeologlar Derneği'nden, Ankara eski Kültür Müdürü, Arkeolog Emine AYNUR tarafından hazırlanan KADININ ANADOLU'DA 10 BİNİNCİ YILI adlı slayt gösterimi yapıldı. Kurgusunu Güzin Yamaner'in, düzenlemesini Özgür Adam İnanç'ın yaptığı, AÜ Devlet Konservatuvarı Dans Bölümünün "Töre ve namus cinayetleri üzerine" adlı gösterisi ilgiyle izlendi. ASİ BİR İMGE adlı şiir kitabının yazarı şair Zerrin Taşpınar şiirlerini seslendirdi. Eğitim-iş üyesi arkadaşımız Cemalettin ŞENER gitarıyla şarkılar söyledi. KADINLARIMIZ konulu Paneli Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi, İzzet Polat Ararat yönetti. Konuşmacı olarak panele katılan Ulusal Eğitim Derneği Başkanı Zeki Sarıhan "Kurtuluş savaşı kadınları"; AÜ Devlet Konservatuvarı Öğretim Üyesi Doç. Dr Güzin Yamaner "Tiyatromuzda Kadın Sorunu" konularında görüşlerini paylaştılar...

HATAY EĞİTİM-İŞ ŞUBESİ'NDEN 8 MART ETKİNLİĞİ

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeni ile Hatay Eğitim-İş Şubesinin öncülüğünde 7 Mart 2009 Cumartesi günü saat 14.00'de sendika binasından Ulus Meydanına yürüyüş yapılarak, Ulus Meydanında kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.

Kadın emekçilerine yönelik sömürünün ve şiddetin arttığı, kadının toplumsal yaşam içerisindeki statüsünün gerilediği, kısaca kadının geleceğinin karartılmaya çalışıldığı bir süreçte demokratik tepkimizi ortaya koymak için "Geleceğimizi Karartmayacağız" yürüyüşü yapılmıştır.

EĞİTİM-İŞ HATAY ŞUBESİ OLARAK "DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA" ETKİNLİĞİ

Eğitim-İş Hatay Şubesi olarak "Devrim Şehitlerini Anma" etkinlikleri çerçevesinde 24 Ocak Cumartesi günü yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe Cumhuriyet Gazetesi yazarı Ali SİRMEN'in yanı sıra siyasi partiler, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Atatürkçü Düşünce Derneği, Antakya Gazeteciler Cemiyeti ve Cumhuriyet Okurları destek verdi.

EĞİTİM-İŞ AYDIN ŞUBESİ 8 MART ETKİNLİKLERİ

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğimiz saat 12.00'de Atatürk büstüne çelenk konulması ve basın açıklaması ile başladı.

Saat 13.30'da sendika binasında Aydın Barosu avukatlarından Rabia Altuntaş'ın katılımcı olarak katıldığı "Türk Toplumunda Kadına Uygulanan Şiddet ve Türk Medeni Kanununda Kadın Yeri" adlı söyleşiye geçildi. Sonunda avukat Rabia Altuntaş'a Eğitim-İş Aydın şubesine hukuksal alanda vermiş olduğu katkılardan dolayı plaket verildi. Etkinlik üyelerimizden Erkan Sal ve Barış Ergüç'ün sazlari eşliğinde söylenen türkülerle sona erdi.

ANTALYA EĞİTİM-İŞ ŞUBESİ'NDEN 8 MART'TA KAHVALTI

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeni ile 7 Mart 2009 Cumartesi günü saat 09.00-13.00 arasında Antalya Eğitim-İş Şubesi Kadın Komisyonu tarafından dostluk ve dayanışma yemeği düzenlenmiştir.

Eğitim-iş

Ziya Gökalp Cad. Ataç 2 Sokak 43/4 Kızılay ANKARA
Tel: 0.312. 434 12 06 Faks: 0.312. 434 17 01 iletisim@egitimis.org.tr
www.egitimis.org.tr

Eğitim ve Bilim İşgörenleri Sendikası adına sahibi Yüksel ADIBELLİ
Genel Yayın Yönetmeni: Onur GÜNDÜZ Yayın Kurulu: Abdurrahman
Gündeşlioğlu * Bülent Atabek * Davut Kaplan * Hasan Güraksu
Meral Berzah Çakır * Nagihan Konukcu * Önder Yılmaz

www.egitimis.org.tr